

بررسی کمی و کیفی مقادیر هیدروکربن‌های آروماتیک چندحلقه‌ای (PAHs) در بافت عضله اردک ماهی

Esox lucius (Lineaus, 1758) تالاب انزلی

لیدا سلیمی^{۱*}، عباسعلی مطلبی^۲، علی مهدی نیا^۳ و سمیه قربانی^۴

۱- گروه آلودگی و حفاظت محیط زیست دریا، دانشکده علوم و فنون دریایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

۲- مؤسسه تحقیقات شیلات ایران

۳- مرکز ملی اقیانوس شناسی ایران

۴- گروه بیولوژی دریا، دانشکده علوم و فنون، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۰۸/۳۰

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۰۴/۱

چکیده

تالاب انزلی از تالاب‌های بین‌المللی ایران است که گونه‌های زیادی در آن رشد و تکثیر می‌یابند. در سال ۱۳۸۹ میزان PAHs که ترکیباتی سرطان‌زاهستند، در بافت عضله اردک ماهی *Esox lucius* تالاب انزلی بررسی گردید. در این راستا نمونه برداری در دو فصل خشک (اوایل شهریور) و فصل مرطوب (اوایل آذر) در سه ایستگاه ماهروزه، کومه آقاجانی، سیاه درویشان صورت پذیرفت. در هر فصل ۱۵ نمونه برداشت شد. متغیرهای محیطی شامل pH، اکسیژن محلول و دمای آب نیز تعیین گردید. نمونه‌های بیومتری و تعیین سن شده و پس از آماده‌سازی میزان PAHها با سه بار تکرار در هر نمونه و با استفاده از HPLC تعیین شد. در هر دو فصل اسنگتن دارای بیشترین غلظت ($11/37 \pm 3/19$ ppb) و بنزوآلفا پیرن دارای کمترین غلظت ($0/1 \pm 0/2$ ppb) شد. سپس داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS16، بررسی و ارتباط معنادار منفی بین نفتالن و اسنگتن با سن ماهی (زیر یک سال و دو ساله‌ها) در هر دو فصل مشاهده شد ($P < 0/05$). بین بنزوآنتراپن و بنزو(g,h,i) پرین با میزان اکسیژن محلول نیز ارتباط معنادار منفی در هر دو فصل دیده شد ($P < 0/05$). در دو فصل PAHها با عواملی چون اکسیژن و pH ارتباط معناداری داشت ($P < 0/05$). در فصل سرد نیز بین PAHها با وزن نمونه‌ها ارتباط معناداری مشاهده شد ($P < 0/05$). با توجه به اینکه در این تحقیق حداکثر مقدار PAH تعیین شده برابر $52/63$ ppb در وزن خشک بدست آمد و با توجه به حد مجاز اعلام شده PAH در آبزیان ($\mu\text{g}/\text{kg}$) 30 در وزن تر می‌توان اعلام کرد که در حال حاضر در نمونه‌های اردک ماهی در ایستگاه‌های بررسی شده، میزان PAH تقریباً در حد مجاز است.

واژگان کلیدی: آلودگی، PAHs، اردک ماهی *Esox lucius*، تالاب انزلی، دریای مازندران

* نگارنده پاسخگو: _salimi@iau-tnb.ac.ir

مقدمه

تالاب انزلی در جنوب دریای مازندران در استان گیلان واقع شده است. این تالاب به دلیل برخورداری از شرایط مناسب اکوسیستمی، جزء تالاب‌های با اهمیت می‌باشد و همین مسئله سبب شده تا موجودات آبی زیادی در این اکوسیستم زندگی و تولید مثل نمایند. یکی از ماهیان بومی این تالاب، اردک ماهی با نام علمی *Esox lucius* می‌باشد (آریایی نژاد، ۱۳۸۵). اردک ماهی شکلی کشیده و اژدر مانند با سری نوک تیز و دندان‌های برنده همانند اغلب ماهی‌های شکارچی دارد، ساکن آب شیرین بوده و بیشترین طول (کل آن) به ۱۸۳ سانتی متر می‌رسد و بیشترین وزن اندازه‌گیری شده آن برابر ۳۵ کیلوگرم است (رضای الهی، ۱۳۷۴).

هیدروکربن‌های آروماتیک چند حلقه‌ای (PAHs) گروهی از ترکیبات شیمیایی هستند که دارای دو یا چند حلقه بنزنی می‌باشند. این مواد به علت توان بالای سرطان‌زایی از اهمیت ویژه‌ای در مطالعات زیست محیطی برخوردارند. سرطان‌زایی

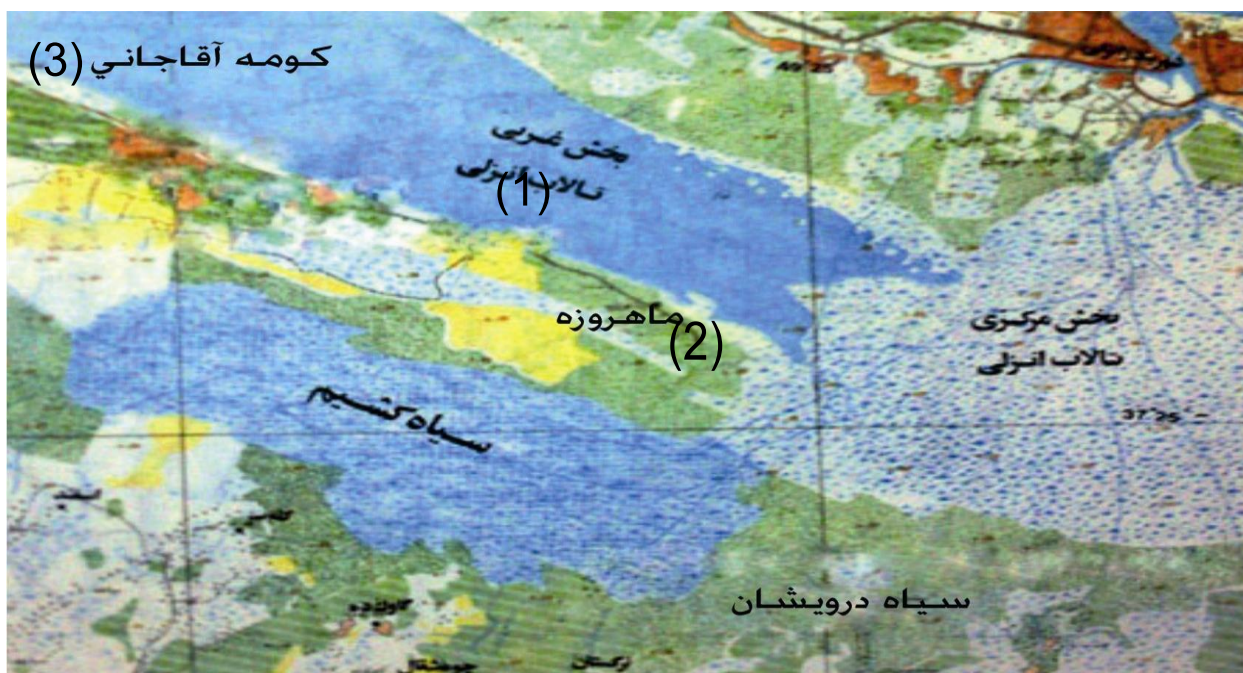
PAHها در اثر پیوند بین این ترکیبات به مولکول‌های درشت DNA و RNA یا پروتئین ناشی میشود. PAHها در اغلب حلال‌های آلی به خوبی حل شده، و به دلیل خاصیت لیپوفیلی به راحتی قادراند در بافت‌های چرب تجمع یابند و به مرور اثرات خطرناک خود را در بدن موجودات ظاهر نمایند (سلیمی، ۱۳۸۷).

در مورد بررسی PAHها پژوهش‌های زیادی انجام پذیرفته است، که به چند مورد آن در زیر اشاره می‌شود. سلیمی در سال (۱۳۸۷)، پایش زیستی هیدروکربن‌های چند حلقه‌ای آروماتیک (PAHs) در رسوبات و دو کفه‌ای آنودونت در تالاب انزلی مطالعه نمود. Dasilva و همکاران (1997) PAHها را در ماهی و رسوب موجود در خلیج Guanabara در برزیل مورد بررسی قرار دادند. Bordajandi و همکاران (2004) مقاومت آلاینده‌هایی نظیر PAHها را در نمونه‌های غذایی و بر روی سلامتی انسان در کشور اسپانیا بررسی کردند. Cheevaporn و همکاران (2010) بررسی آلودگی PAHها در کبد و صفراي *Nile Tilapia* (*Oreochromis niloticus*) در سوئد مطالعه کردند.

با توجه به نکته‌های گفته شده و اهمیت این نوع آلاینده‌ها، در تحقیق حاضر برای اولین بار در تالاب انزلی ترکیب PAHs در بافت اردک ماهی که مورد تغذیه انسان قرار می‌گیرد، مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روش‌ها

این تحقیق برای اولین بار بر روی این گونه در منطقه انجام شده است. با توجه به تغییرات فصلی در انزلی، نمونه برداری دو مرحله در دو فصل خشک و بارندگی انجام شده است (Oros et al., 2007). مراحل نمونه برداری این پروژه در اوایل شهریور ماه (فصل خشک) سال ۱۳۸۹ و دومین مرحله نمونه برداری در آبان ماه (فصل بارندگی) سال ۱۳۸۹ در منطقه تالاب انزلی با همکاری پژوهشکده آبی پروری (آب‌های داخلی) و کارشناسان مربوطه صورت گرفت. بعد از بررسی جهت مکان‌های مناسب نمونه برداری، در ۳ منطقه‌ی ماهروزه (آبکنار)، سیاه درویشان و کومه آقاجانی که از زیستگاه‌های این ماهی می‌باشد، به عنوان ایستگاه‌های نمونه برداری تعیین گردید.

شکل ۱- ایستگاه‌های نمونه برداری در تالاب انزلی، سال ۱۳۸۹

جدول ۱- نام عمومی و موقعیت جغرافیایی ایستگاه‌های نمونه برداری شده در تالاب انزلی

سال ۱۳۸۹

ردیف	نام عمومی ایستگاه	موقعیت جغرافیایی ایستگاه‌ها
۱	ماهروزه	۳۷ ۲۶ ۷۹۵ N ۴۹ ۲۴ ۳۷۷ E
۲	کومه آقاجانی	۳۴ ۸۲ ۷۶۵ N ۴۱ ۵۲ ۱۵۵ E
۳	سیاه درویشان	۳۷ ۲۴ ۳۸۲ N ۰۴ ۹۲ ۴۲۶ E

همچنین در هر دو فصل و در هر سه ایستگاه، متغیرهای محیطی (اکسیژن، pH و دمای آب) نیز اندازه گیری شد. نمونه‌ها به آزمایشگاه منتقل و سپس بیومتری (وثوقی و مستجیری، ۱۳۸۱) انجام و بافت عضله جدا گردید. سپس تا مرحله آماده سازی جهت آنالیزهای شیمیایی فریز شدند. با توجه به استانداردهای موجود در آزمایشگاه، ۷ مورد شامل PAHs شامل Banzo(b)flourenthan ، Crysen ، Banzo(a)anthracene ، Acenaphten ، Naphthalen ، Banzo(g,h,i)perylene ، Banzo(a)pyren خشک شدن، به مدت ۴۸ ساعت در دستگاه فریزدرایر قرار گرفتند. سپس طبق روش EPA (Environmental Protection Agency), Method SW-846(1996) از نمونه خشک شده مقدار (۱۰ گرم) برداشت و با حلال‌های دی کلرومتان و استن مخلوط گردید. سپس به مدت ۳۰ دقیقه در حمام اولتراسونیک قرار داده شد. این کار دوبار تکرار گردید، سپس نمونه صاف شده و عملیات جداسازی توسط ستون (Clean up) روی آن انجام گردید. برای clean up در ستون ۱۰ گرم سیلیکاژل، حدود ۵۰ میلی لیتر دی کلرومتان، ۲ سانتی متر تیوسولفات سدیم و ۴۰ میلی لیتر پنتان اضافه گردید، سپس نمونه به کمک تقطیردر خلاء تغلیظ شده و با استفاده از سیکلوهگزان به فاز آلی منتقل و با گاز N₂ حجم اضافه تبخیر شد و مجدداً (Clean up) صورت گرفت، پس از آن با حلال‌های پنتان نرمال و دی کلرومتان (به نسبت ۴۰:۶۰) ستون شستشو شده و در نهایت حجم نمونه حاصل با استفاده از روتاری به حجم ۱ میلی لیتر رسانده شد. سپس ۳ میلی لیتر استونیتریل اضافه گردید و مجدداً با گاز N₂ به حجم ۱ میلی لیتر رسانده شد. سرانجام ۱۰۰ میکرو لیتر از محلول تمیز شده (Clean up) شده را برداشت و به دستگاه HPLC تزریق شد و با استفاده از دتکتور FLD و UV نوع و مقادیر PAH های موجود در بافت عضله اردک ماهی شناسایی گردید. لازم به ذکر است که مقدار PAH در هر نمونه پس از سه بار تکرار گزارش شده است. درخاتمه با استفاده از نرم افزار SPSS-16 و آزمون‌های Shapiro-Wilk ، Kruskal ، Kolmogorove-Smirnov ، Manwithney و Walis آنالیزهای آماری انجام گردید.

نتایج

نتایج متغیرهای محیطی در جدول (۲) آورده شده است.

نتایج بیومتری نمونه‌های اردک ماهی نیز در دو فصل خشک و بارندگی در جدول‌های (۳ و ۴) آورده شده است.

جدول ۲- نتایج متغیرهای محیطی اندازه‌گیری شده در نمونه‌های آب در ایستگاه‌های مورد مطالعه در تالاب انزلی، سال ۱۳۸۹ در دو فصل خشک و بارندگی

pH		دمای آب (درجه سانتی‌گراد)		اکسیژن (میلی‌گرم در لیتر)		نام عمومی ایستگاه
فصل بارندگی	فصل خشک	فصل بارندگی	فصل خشک	فصل بارندگی	فصل خشک	ماهروزه
۸/۲۱	۸/۲۵	۱۴/۲	۳۳/۰	۸/۲	۴/۸۵	
۸/۲۳	۸/۵۷	۱۴/۳	۳۱/۰	۸/۴	۶/۳۰	کومه آقاجانی
۷/۵۵	۷/۶۵	۱۵/۴	۲۴/۴	۶/۰	۴/۶۰	سیاه درویشان

جدول ۳- نتایج زیست‌سنجی نمونه‌های اردک ماهی در ایستگاه‌های کومه آقاجانی، ماهروزه و سیاه درویشان تالاب انزلی، ۱۳۸۹ (فصل خشک)

سن (سال)	جنسیت	وزن (گرم)	طول چنگالی (سانتی‌متر)	*نمونه
+۲	نر	۶۷۹	۴۵/۰	۱
+۲	نر	۶۵۹	۴۳/۰	۲
+۲	ماده	۴۰۳	۳۷/۰	۳
+۱	نر	۳۴۸	۳۳/۵	۴
+۰	نر	۱۹۵	۲۹/۰	۵
+۲	ماده	۹۹۱	۴۹/۵	۶
+۱	ماده	۷۱۰	۴۵/۰	۷
۲	نر	۵۰۵	۴۰/۰	۸
+۱	ماده	۴۳۶	۳۹/۰	۹
+۱	ماده	۳۸۱	۳۷/۰	۱۰
+۲	ماده	۶۹۳	۴۴/۳	۱۱

۱۲	۳۸/۵	۴۱۳	نر	+۲
۱۳	۳۲/۴	۲۶۳	ماده	+۱
۱۴	۲۹/۴	۱۸۱	ماده	+۰
۱۵	۲۳/۲	۹۱	ماده	+۰

*نمونه ردیف‌های ۵-۱ مربوط به ایستگاه کومه آقاجانی است.

*نمونه ردیف‌های ۱۰-۶ مربوط به ایستگاه ماهروزه میباشد.

*نمونه ردیف‌های ۱۱-۱۵ مربوط به ایستگاه سیاه درویشان است.

جدول (۴) نتایج زیست‌سنجی نمونه‌های اردک ماهی در ایستگاه‌های ماهروزه، کومه آقاجانی و سیاه درویشان تالاب انزلی، ۱۳۸۹ (فصل بارندگی)

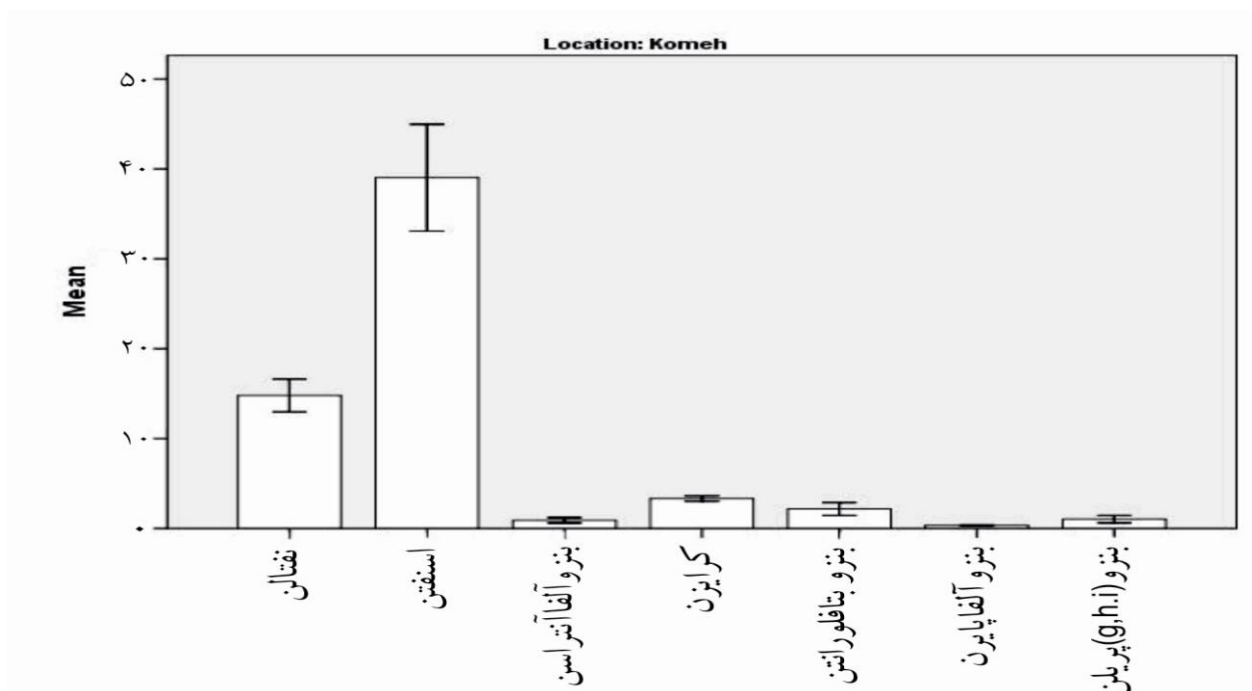
*نمونه	طول چنگال (سانتی‌متر)	وزن (گرم)	جنسیت	سن (سال)
۱	۳۶/۵	۳۶۲	ماده	۲
۲	۳۵/۵	۳۳۰	نر	۲
۳	۳۴/۵	۲۶۶	ماده	۲
۴	۳۱/۵	۲۳۸	نر	+۱
۵	۲۸/۵	۱۷۸	نر	+۱
۶	۴۱/۰	۶۹۶	ماده	+۲
۷	۳۷/۵	۵۵۰	نر	+۲
۸	۳۶/۰	۴۸۲	نر	۲
۹	۳۸/۰	۵۳۶	ماده	+۲
۱۰	۳۷/۵	۴۶۲	نر	+۲
۱۱	۳۸/۵	۴۹۴	نر	+۲
۱۲	۳۴/۵	۳۷۸	ماده	+۲
۱۳	۳۰/۰	۲۳۶	نر	+۱
۱۴	۲۴/۰	۱۰۲	ماده	+۱

*نمونه ردیف‌های ۵-۱ مربوط به ایستگاه ماهروزه است.

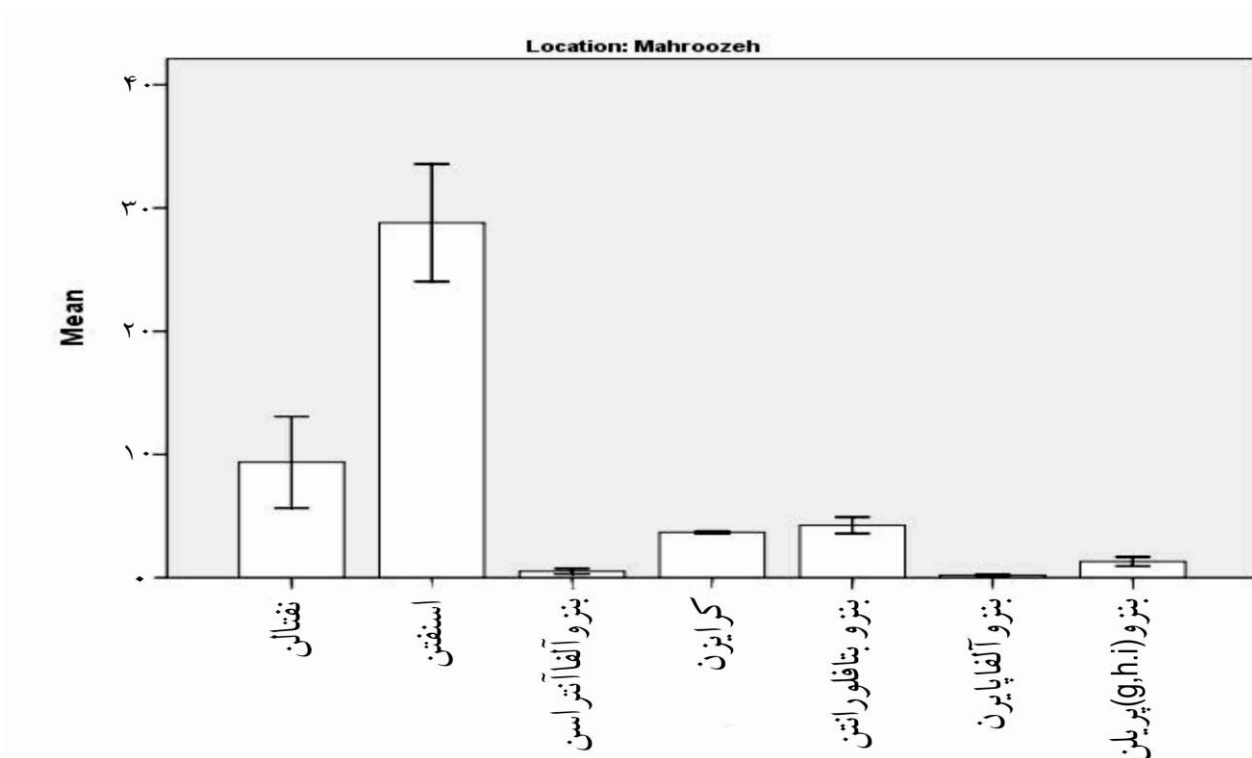
*نمونه ردیف‌های ۱۰-۶ مربوط به ایستگاه کومه آقاجانی میباشد.

*نمونه ردیف‌های ۱۱-۱۴ مربوط به ایستگاه سیاه درویشان است.

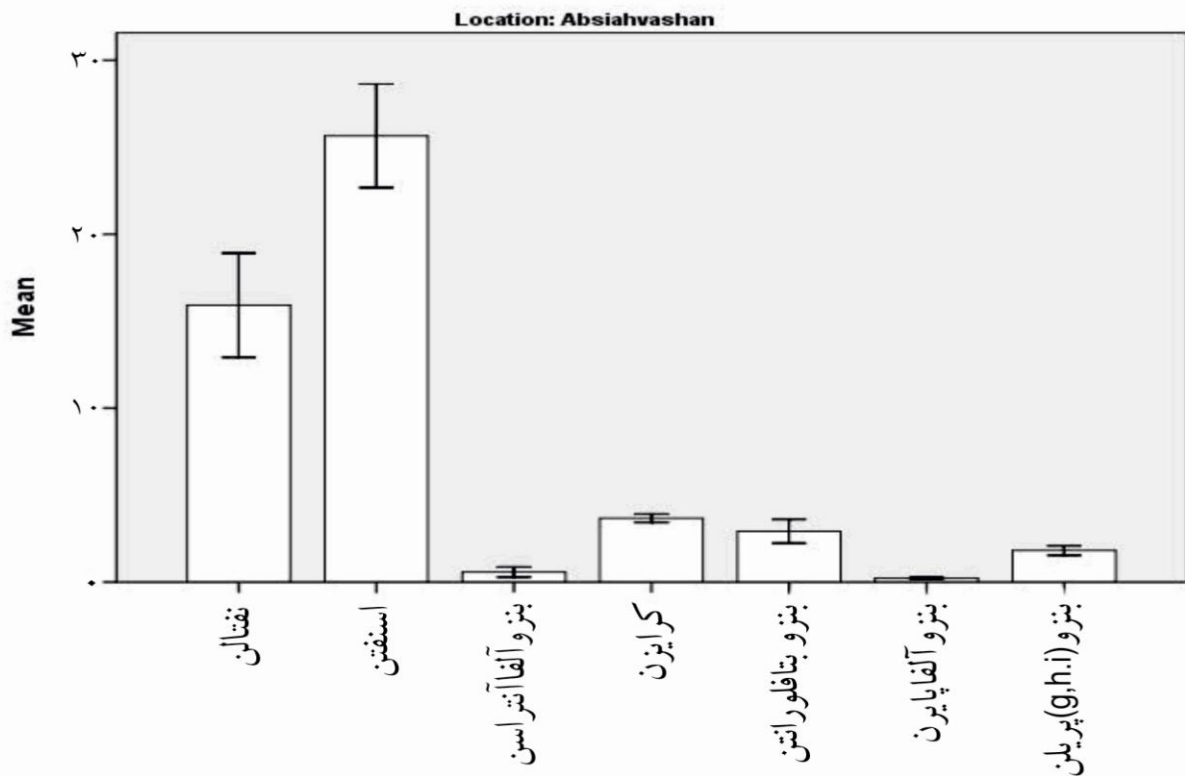
نتایج حاصل از آنالیزهای شیمیایی و بررسی طیف های HPLC ، مقادیر PAHها در بافت عضله اردک ماهی در دو فصل نمونه برداری در شکل های ۲/، ۳/، ۴/، ۵/، ۶/، ۷/ آورده شده است.

شکل ۲- میانگین مقادیر ۷ نوع ترکیب PAHs در بافت عضله اردک ماهی در فصل خشک (ppb)، ایستگاه ماهروزه، تالاب انزلی، ۱۳۸۹

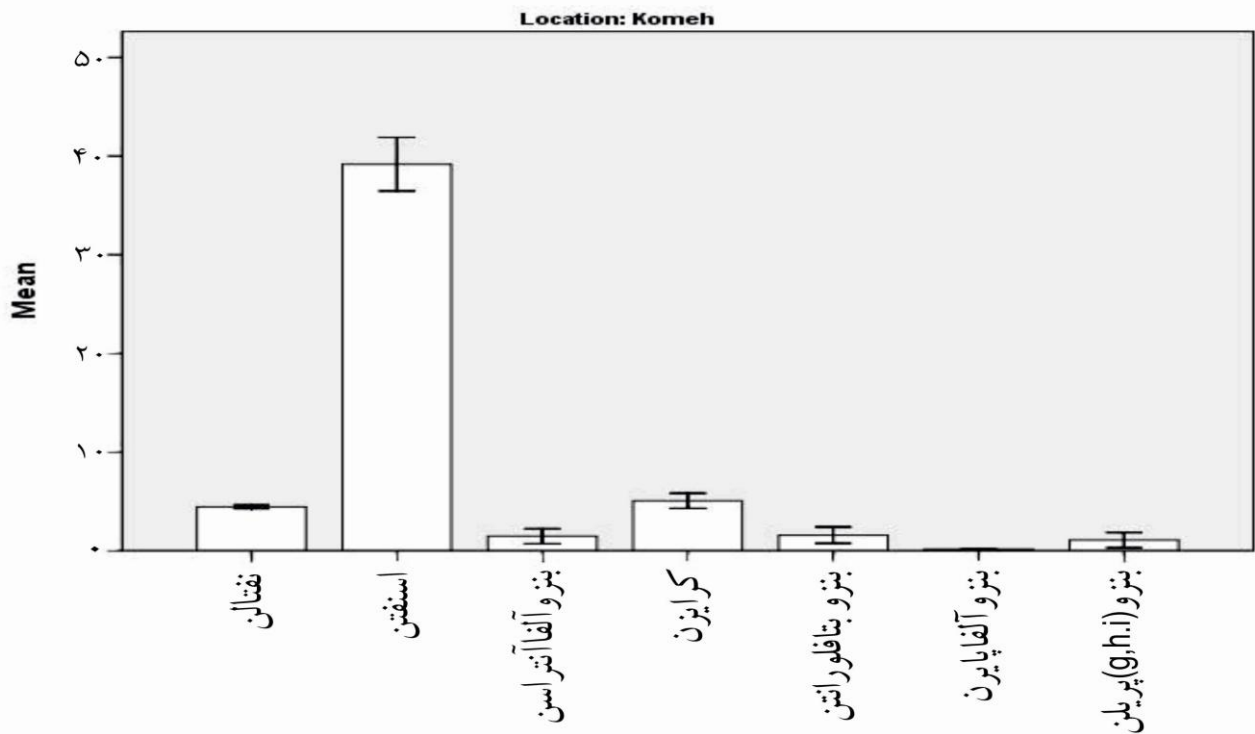

شکل ۳- میانگین مقادیر ۷ نوع ترکیب PAHs در بافت عضله اردک ماهی در فصل خشک (ppb)، ایستگاه کومه آقاجانی، تالاب انزلی، ۱۳۸۹

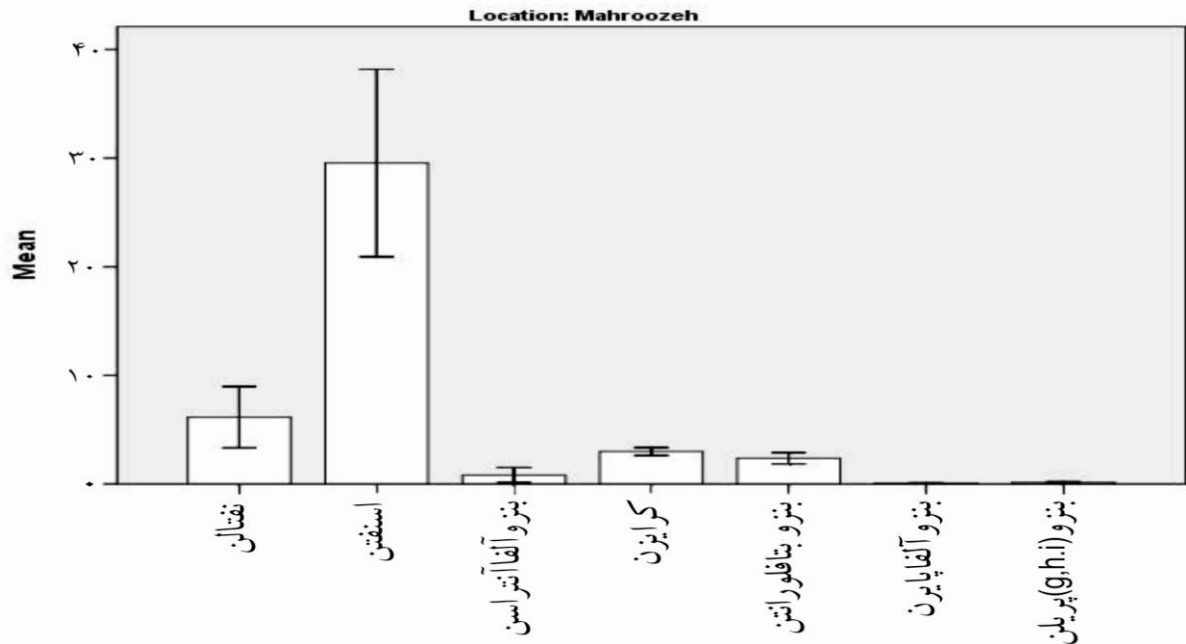

شکل ۴- میانگین مقادیر ۷ نوع ترکیب PAHs در بافت عضله اردک ماهی در فصل خشک (ppb)، ایستگاه سیاه درویشان، تالاب انزلی، ۱۳۸۹

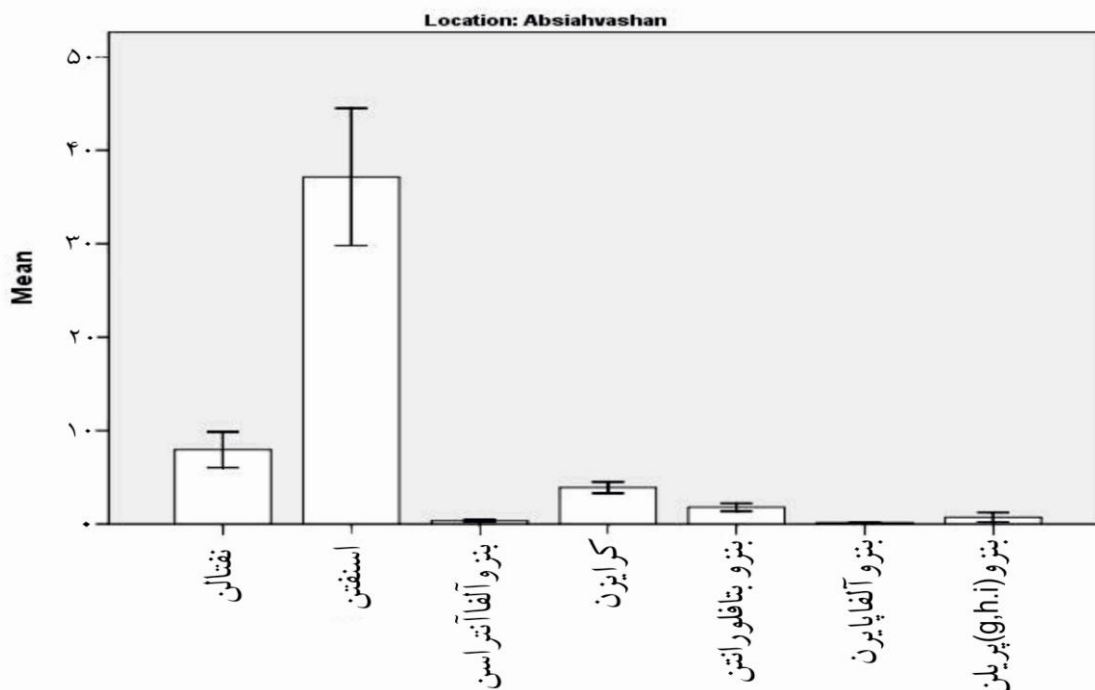
پس از آزمایش نمونه های فصل خشک، نتایج نمونه های فصل بارندگی در شکل های (۵، ۶ و ۷) آورده شده است.

شکل ۵- میانگین مقادیر ۷ نوع ترکیب PAHs در بافت عضله اردک ماهی در فصل بارندگی (ppb)، ایستگاه ماهروزه، تالاب انزلی، ۱۳۸۹

شکل ۶- میانگین مقادیر ۷ نوع ترکیب PAHs در بافت عضله اردک ماهی در فصل بارندگی (ppb)، ایستگاه کومه آقاجانی، تالاب انزلی، ۱۳۸۹

شکل ۷- میانگین مقادیر ۷ نوع ترکیب PAHs در بافت عضله اردک ماهی در فصل بارندگی (ppb)، ایستگاه سیاه درویشان، تالاب انزلی، ۱۳۸۹

نتایج آنالیزهای آماری نشان داد که بین میزان نفتالن و گروه های سنی بالای یکسال و ۲ساله و همچنین با ۱ و ۲ساله ها ارتباط معناداری مشاهده شد ($P < 0.05$). اما بین میزان نفتالن با گروه های سنی بالای یکسال و ۱ ساله ارتباط معناداری مشاهده نشد ($P > 0.05$). بین میزان نفتالن و وزن نمونه ها نیز ارتباط معناداری مشاهده شد ($P < 0.05$). از سوی دیگر بین جذب ترکیب بنزوفلورانتن با اکسیژن محیط ارتباط معنی دار منفی دیده شد ($P < 0.05$). بین جذب ترکیب بنزوپایرن با دمای آب ارتباط معنادار مثبت بدست آمد ($P < 0.05$). جذب ترکیب بنزو پرین با دمای آب ارتباط معنادار مثبت و با میزان اکسیژن ارتباط معنادار منفی دارد ($P < 0.05$). بین جذب ترکیب اسنفتن در نمونه ها با سن نیز ارتباط معنادار منفی مشاهده شد ($P < 0.05$).

بحث و نتیجه گیری

نتایج سنجش ۷ ترکیب از PAHs شامل نفتالن (Naphthalen)، اسنفتن (Acenaphthen)، بنزوآلفاآنتراسن (Banzo(a)anthracene) کرایزن (Crysen)، بنزو بتا فلورانتن (Banzo(b)fluoranthan)، بنزوآلفا پیرن (Banzo(a)pyrene)، بنزو(g,h,i)پرین (Banzo(g,h,i)perylene) نشان داد که ترکیب اسنفتن با وزن مولکولی پایین (با مقادیر استاندارد موجود)، در همه ایستگاه ها دارای بیشترین مقدار ($11/37 \pm 31/90$ ppb) در نمونه ها بوده و بنزوآلفا پیرن با وزن مولکولی بالا دارای پایین ترین میزان غلظت ($0/14 \pm 0/2$ ppb) می باشد. این نتایج مشابه با تحقیقات (Budzinski et al., 2004)، (Cheevaporn et al., 2010) و (Llobet et al., 2003) می باشد. بنظر می رسد با توجه به وزن مولکولی پایین ترکیب اسنفتن احتمال حضور آن در آب بیشتر بوده و بنابراین امکان ورود آن به بدن ماهی بیشتر است. عکس این قضیه در مورد ترکیب بنزوآلفا پیرن صدق میکند، زیرا ترکیبات سنگین معمولاً کمتر در ستون آب باقی مانده و به دلیل چگالی بیشتر در بستر رسوب می کنند لذا احتمال ورود

آنها به بدن و بافت ماهی همراه با آب کمتر میشود. همچنین ارتباط معناداری بین مقدار نفتالن و وزن ماهی مشاهده شد ($P < 0/05$). همانطور که اشاره شد با توجه به وزن مولکولی پایین نفتالن این مسئله منطقی است و انحلال آن در آب بیشتر است بنابراین می تواند به سهولت همراه با آب وارد بدن ماهی شود. از سوی دیگر چون این ترکیب لیپوفیل می باشد، پس از ورود به بدن در بخش های چرب به میزان بیشتری یافت میگردد. قابل انتظار است که در ماهیان با بافت بزرگتر که معمولا بافت چربی در آنها بیشتر است ترکیبات لیپوفیل یا چربی دوست نظیر نفتالن غلظت بیشتر ($0/48 \pm 5/75$ ppb) داشته باشند. تاثیر اندازه بی مهرگان در جذب و تجمع آلاینده ها قابل توجه است و این وضعیت در تحقیق انجام شده توسط (Landrum & Stubblefield, 1991) هم در مورد سخت پوست آملی پودها ی آب شیرین، گزارش شده و همبستگی بالایی بین جذب PAH ها با نسبت سطح /حجم جانور ثابت شده است. نتیجه بدست آمده در این پژوهش با تحقیقات انجام شده توسط (Varanasi & Stein, 1991) ، (Akpan et al., 1994) و (Solbakken et al., 1978) مطابقت دارد.

همچنین بین مقدار نفتالن انباشته شده (با محدوده حداقل و حداکثر میانگین $21/88$ ppb و $3/65$ ppb) و سن ماهی، نیز ارتباط معنادار منفی مشاهده شد ($P < 0/05$). از آنجایی که نفتالن در بین PAH ها، جزء ترکیبات سبک می باشد، این احتمال وجود دارد که کاهش نفتالن در بدن ماهی با افزایش سن به دلیل متابولیسم شدن آن باشد. تحقیقات نشان می دهد که سن جانور هم علاوه بر اندازه آن، در میزان جذب و پالایش ترکیبات آلی هیدروفوبیک نظیر PAH ها موثر است (Gustafsson et al., 1999) و (Hawker & Connel, 1985). بین میزان بنزوبتا فلورانتن و بنزو (g,h,i) پرین ارتباط معنادار منفی با میزان اکسیژن محلول مشاهده شد ($P < 0/05$). به طور مثال مشاهده شد در فصل خشک که هوا گرم شده و میزان اکسیژن محلول کاهش می یابد ($4/6$ mg/L)، بنزوبتا فلورانتن و بنزو (g,h,i) پرین افزایش می یابد ($5/73$ ppb و $2/47$ ppb) و در فصل مرطوب و بارندگی عکس این مسئله اتفاق می افتد. این احتمال وجود دارد که با تغییرات دمای محیط و به دنبال آن تغییرات اکسیژن محلول، روند تجزیه و اکسیداسیون این PAH ها دستخوش تغییر شود و بنظر می رسد تغییرات فصلی عامل مهمی در افزایش و یا کاهش میزان PAH ها است (سلیمی، ۱۳۸۷) و این امر موافق با تحقیقات انجام شده در خلیج سانفرانسیسکو می باشد که اختلاف معنی داری همراه با تغییرات فصلی در میزان PAH ها در ماسل های این خلیج گزارش شده است (Oros et al., 2007). از سوی دیگر جذب این دو ترکیب در آبشش های ماهی همراه با حرکات تنفسی بیشتر (باز و بسته شدن سریعتر آبشش ها) در جهت تمایل بیشتر برای جذب اکسیژن در فصل خشک می تواند افزایش یابد. در فصل زمستان عکس این عمل مشاهده میشود. این روند مطابق با نتایج تحقیقات (Forstner & Wieser, 1990) (Johansen & Green, 1990) (Beamish & Mookherjee, 1964) و (Varanasi & Stein, 1991) می باشد.

مشابه این وضعیت در ترکیبات بنزو (g,h,i) پرین و بنزوالفا پیرن بافت نمونه ها نیز مشاهده شد که بین این دو ترکیب و دمای آب ارتباط معنادار وجود دارد ($P < 0/05$). در فصل خشک که دمای آب افزایش می یابد (۳۳ درجه سانتی گراد)، میزان اکسیژن محلول در آب کاهش یافته در نتیجه فعالیت آبشش ها برای جذب اکسیژن افزایش می یابد که این عمل به طور همزمان باعث افزایش جذب دو ترکیب از آب می گردد. این نتایج نیز با تحقیقات (Varanasi & Stein, 1991) مطابقت می نماید.

نتایج این پژوهش نشان داد که بین میزان اسنفتن و سن ماهی (زیر یک سال و دوساله ها) همبستگی منفی وجود دارد ($P < 0/05$). اسنفتن که دارای ۳ حلقه بنزنی است نسبت به سایر ترکیبات مورد بررسی در این تحقیق (به جز نفتالن) که ۴-۶ حلقه بنزنی دارند، کمترین حلقه بنزنی و جرم مولکولی را داراست. ولی بر خلاف انتظار میزان

تجمع آن در سنین بالاتر کمتر می‌باشد، احتمال دارد این نتیجه ناشی از ورود مقطعی این ترکیب به آب تالاب باشد اما احتمال قوی تر این است که اسنفتن توانسته با توجه به تعداد حلقه های کم وارد سیستم متابولیسم جانور شود. در مورد جانورانی نظیر دوکفه ای ها که قدرت متابولیسم پایینی دارند مشخص شده است که عامل موثر بعدی در تجمع و افزایش غلظت PAHها متابولیسم آنهاست، به این معنی که در مورد مهره داران که سیستم آنزیمی دارند متابولیسم این ترکیبات بیشتر صورت می گیرد اما در مورد بی مهرگان (نظیر دو کفه ای ها) که در محیط های آلوده زندگی می کنند، متابولیسم کمتری اتفاق می افتد (Akcha et al., 1999)، این مورد با تحقیقات (سلیمی، ۱۳۸۷) در مورد تجمع PAHها در دوکفه ای آنودونت تالاب انزلی هم سازگار است. اما در گونه هایی که میتوانند متابولیسم قوی تری بر روی PAHها انجام دهند (نظیر ماهیان) برخی اوقات غلظت این ترکیبات پایین می آید (سلیمی، ۱۳۸۷). در این صورت گاهی مقادیر بالای PAHها حتی قادرند متابولیت های خطرناک تشکیل دهند (Meabor, 2003). که با توجه به ارتباط منفی بین غلظت اسنفتن و افزایش سن ماهیان احتمال دوم قوی تر به نظر می رسد. البته برای تأیید نهایی در این خصوص تحقیقات بیشتری نیاز است.

در پایان با توجه به نتایج این تحقیق، میزان ترکیبات اسنفتن، نفتالن، کرایزن از ۷ مورد ترکیب PAHs مورد بررسی دارای بیشترین غلظت به ترتیب با مقادیر (ppb ۵۲/۶۳، ppb ۲۱/۸۸، ppb ۶/۵۶) در بافت عضله اردک ماهی در ایستگاه های مورد مطالعه بودند. با توجه به اینکه در این تحقیق حداکثر مقدار PAH تعیین شده ۵۲/۶۳ ppb در وزن خشک است و با توجه به حد مجاز اعلام شده PAH در آبزیان ($30 \mu\text{g}/\text{kg}$ در وزن تر) می توان اعلام کرد که در حال حاضر در نمونه های اردک ماهی در ایستگاه های مذکور، میزان PAH تقریباً در حد مجاز است (Seafish, 2011). البته به نظر می رسد اقدامات مدیریتی مناسب در جهت کنترل ورود پساب های آلوده به تالاب انزلی ضروری است.

تقدیر و تشکر

در خاتمه از همکاری ها و مساعدت های پرسنل محترم مرکز ملی اقیانوس شناسی، بخصوص سرکار خانم مهندس رحمان پور و پرسنل محترم پژوهشکده آبی پروری (آب های داخلی) بندر انزلی به خصوص خانم دکتر فلاحی، رئیس پژوهشکده و همچنین آقای مهندس بابایی و آقای محسن پور تشکر و قدردانی می گردد.

منابع

آریائی نژاد، ش. ۱۳۸۵. بررسی و شناسایی ترکیبات طبیعی موجود در کبد و بافت عضله اردک ماهی. پایان نامه دوره کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال.

رضای الهی، ح. ۱۳۷۴. اثرات نفت و زائدات شیمیایی بر محیط زیست دریایی. پایان نامه دوره کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال.

سلیمی، ل. ۱۳۸۷. پایش زیستی هیدروکربن های چند حلقه ای آروماتیک (PAHs) و فلزات سنگین نیکل و وانادیوم در رسوبات و دوکفه ای آنودونت تالاب انزلی و تعیین کاربرد بیومارکر NRR به عنوان شاخص زیستی این آلاینده ها. رساله دکترا. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران.

و ثوقی، غ. و مستجیری، ب. ۱۳۸۱. ماهیان آب شیرین. انتشارات دانشگاه تهران. تهران، ایران.

Akpan, V., Lodovici, M. & Dolara, P. 1994. Polycyclic aromatic hydrocarbons in fresh and & smoked fish

Samples from the three Nigerian cities. Bull. Environ. Contam. Toxicol., 53: 246-253.

Akcha, F., Burgeot, T., Venier, P. & Narbonne, J. F. 1999. Relationship between kinetics of bioaccumulation and DNA binding in the mussel *Mytilus* benzo[a]-pyrene

Toxicol., 62: 455-462. *galloprovincialis*, Bull. Environ. Contam.

Beamish, F. W.H. & Mookherjee, P.S. 1964. Respiration of fishes with special emphasis on standard oxygen consumption. I. Influence of weight and temperature on respiration of goldfish, *Ckzrmsius auratus* L. Canadian Journal of Zoology, 42: 161-175.

Bordajandi, R., Goamez, G., Abad, E. & Rivera, J. 2004. Survey of persistent contaminants (PCBs, PCDD/Fs, and PAHs), Heavy metals (Cu, Cd, organochlorine samples from Huelva (Spain): Levels and Health Zn, Pb and Hg), and Arsenic in food implications. J. Agric. Food chem., 52: 992-1001.

Budzinski, H., Mazeas, O., Tronczynski, J., Desaunay, Y., Bocquene, G. & Claireaux, G. exposure of fish (*Solea solea*) to PAHs and metabolites: Application to 2004. Link between Living Resour., 17: 329-334. the "Erika" oil spill, Aquat.

Cheevaporn, V., Pindang, M. & Helander, H.F. 2010. Polycyclic Aromatic Hydrocarbon Nile Tilapia (*Oreochromis niloticus*) : Analysis in Liver and Bile, contamination in Environment Asia, 3(2): 8-14.

Dasilva, E., Peso Aguiar, M., Navarro, M. & Chastinet, C. 1997. Impact of petroleum pollution on aquatic coastal ecosystems in Brazil. Environ. Toxicol. Chem., 16: 112-118.

Forstner, H. & Wieser, W. 1990. Patterns of routine swimming and metabolic rate in juvenile cyprinids at three temperatures: analysis with a respirometer-activity-monitoring system. Journal of Comparative Physiology, 160:71-76.

Gustafsson, K., Bjork, M., Burreau, S. & Gilek, M. 1999. Bioaccumulation kinetics of brominated flame retardants (polybrominated diphenyl ethers) in blue mussels (*Mytilus edulis*). Environmental Toxicology and Chemistry, 18: 1218-1224.

Hawker, D. W. & Connel, D. W. 1985. Relationships between partition coefficient, uptake rate constant, clearance rate constant and time to equilibrium for bioaccumulation. Chemosphere, 14: 1205-1219.

Johansen, J.A. & Green, G. H. 1990. Sub lethal and acute toxicity of the ethylene glycol butyl ether

ester formulation of triclopyr to juvenile Coho salmon (*Oncorhynchus kisutch*). Arch. Environ.

Contam. Toxicol., 19: 610-616.

Landrum, P.F. & Stubblefield, C.R. 1991. Role of respiration in the accumulation of organic xenobiotics by the amphipod, *Pontoporeia boyi*, Environmental Toxicology and Chemistry, 10: 1019-1028.

Llobet, J. M., Bocio, A., Domingo, J.L., Teixido, A., Casas, C. & Müller, L. 2003. Levels of polychlorinated biphenyls in foods from Catalonia, Spain: estimated dietary intake. J.

Food Prot., 66: 479-484.

-
- Meabor, J.P. 2003. Bioaccumulation of PAHs in marine invertebrates, PAHs: an ecotoxicological perspective. John Willey and Son Ltd. London, UK.
- Oros, D. R., Ross, J. R.M., Spies, R. B. & Mumley, T. 2007. Polycyclic aromatic hydrocarbon (PAH) contamination in San Francisco Bay: A 10-year retrospective of monitoring in an urbanized estuary. *Environmental Research*, 105: 101–118.
- Solbakken, J. E., Palmork, K.H., Neppelberg, T.& Scheline, R. R. 1978. Distribution of radioactivity in Coalfish (*Pollachius virens*) following intragastric administration of [9-14C]phenanthrene. *Bull. Environ. Contam. Toxicol.*, 23: 100-103.
- Varanasi, U. & Stein, J. 1991. Disposition of xenobiotic chemicals and metabolites in marine organisms. *Environmental Health Perspectives*, 90: 93-100.
- Sea fish. 2011. Sea fish the authority on sea food. Available in: <http://www.seafish.org>